

Megoldás, megoldhatóság, optimális megoldások és persze algoritmusok

Illés Tibor

Corvinus Operációkutatási Kutatóközpont
Budapesti Corvinus Egyetem

Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium
Zenta, 2023. december 1.

Lineáris egyenletrendszer: példa

Példa. Béla 3 évvel ezelőtt háromszor annyi idős volt, mint András; 3 év múlva pedig csak kétszer annyi idős lesz. Hány évesek most?

Megoldás.

Döntési változóink: x és y , amelyek András és Béla ismeretlen életkorát jelölik.

3 évvel ezelőtt: $y - 3 = 3(x - 3)$

3 év múlva: $y + 3 = 2(x + 3)$

A következő két ismeretlenes *lineáris egyenletrendszert* kapjuk

$$y - 3x = -6$$

$$y - 2x = 3$$

y	x	
1	-3	-6
1	-2	3

y	x	
1	-3	-6
0	1	9

y	x	
1	0	21
0	1	9

András 9, és Béla 21 éves.

Lineáris egyenletrendszer: definíció

Legyen adott az $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ mátrix és a $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$ vektor. Az

$$A\mathbf{x} = \mathbf{b} \tag{1}$$

lineáris egyenletrendszert részletesen az

$$\begin{aligned} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \cdots + a_{1n}x_n &= b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \cdots + a_{2n}x_n &= b_2 \\ \vdots & \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \cdots + a_{mn}x_n &= b_m \end{aligned}$$

alakban írhatjuk ki, ahol az x_1, x_2, \dots, x_n jelöli az ismeretleneket vagy vektor egyenlet formájában

$$x_1 \mathbf{a}_1 + x_2 \mathbf{a}_2 + \cdots + x_n \mathbf{a}_n = \mathbf{b}, \tag{2}$$

ahol az \mathbf{a}_i az A mátrix i . oszlop vektora. A (2) egyenletet *megoldhatónak* nevezzük, ha létezik $\mathbf{s} \in \mathbb{R}^n$ vektor, amelyre

$$s_1 \mathbf{a}_1 + s_2 \mathbf{a}_2 + \cdots + s_n \mathbf{a}_n = \mathbf{b}$$

teljesül. Az $\mathbf{x} = \mathbf{s}$ vektort az egyenletrendszer *megoldásának* nevezzük.

Lineáris egyenletrendszer: megoldhatóság

Lemma. Legyen $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ és $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$. Az alábbi állítások ekvivalensek:

- (i) az $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ megoldható;
- (ii) \mathbf{b} vektor előáll, mint az $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n$ vektorok lineáris kombinációja;
- (iii) $\text{rang}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n) = \text{rang}(\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n, \mathbf{b})$. \triangleleft

Rouché–Kronecker–Capelli lemma. Legyen $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ és $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$. Az (\mathcal{E}_1) és (\mathcal{E}_2) lineáris egyenletrendszerek közül pontosan az egyik oldható meg:

$$(\mathcal{E}_1) \quad A\mathbf{x} = \mathbf{b};$$

$$(\mathcal{E}_2) \quad \mathbf{y}^T A = \mathbf{0}, \quad \mathbf{y}^T \mathbf{b} = 1.$$

Leopold Kronecker (1823 – 1891)

Eugène Rouché (1832 – 1910)

Alfredo Capelli (1855 – 1910)

Lineáris egyenletrendszer: pivot tábla

Az $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ egyenlet adatait az alábbi módon foglalhatjuk (rövid) pivot táblába

	\mathbf{a}_1	\mathbf{a}_2	\cdots	\mathbf{a}_n	\mathbf{b}
\mathbf{e}_1	a_{11}	a_{12}	\cdots	a_{1n}	b_1
\mathbf{e}_2	a_{21}	a_{22}		a_{2n}	b_2
\vdots	\vdots	\vdots		\vdots	\vdots
\mathbf{e}_m	a_{m1}	a_{m2}	\cdots	a_{mn}	b_m

ahol az $\mathbf{e}_i \in \mathbb{R}^m$ az m -dimenziós valós vektortér i . *egységvektora*. Nyilván

$$\mathbf{a}_j = a_{1j} \mathbf{e}_1 + a_{2j} \mathbf{e}_2 + \dots + a_{mj} \mathbf{e}_m,$$

teljesül bármely $j = 1, 2, \dots, n$ esetén.

Elemi sor transzformációk:

1. egy sort valamely $\lambda \neq 0$ valós számmal megszorozzuk;
2. egy sor nem nulla szorosát valamely másik sorhoz hozzáadjuk;
3. két sort felcserélünk.

Gauss-Jordan eliminációs algoritmus

Legyen adott egy $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ mátrix és a $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$ vektor.

Legyen $i = 1$ és $j = 1$.

1. lépés. **Ha** $a_{ij} = 0$ **akkor** keressünk egy $m \geq k > i$ indexet, amelyre $a_{kj} \neq 0$.
Ha $\exists k : a_{kj} \neq 0$ **akkor** cseréljük ki az i . sort a k . soral,
különben növeljük a j index értékét 1-gyel, amíg $j < n$.
Ha $j = n$ és $m \geq k \geq i : a_{kj} = 0$ **akkor STOP**.
2. lépés. Osszuk el az i . sort az $a_{ij} \neq 0$ értékkel [*elemi sor transzformáció*],
ekkor az (i, j) pozíción álló pivot elem értéke 1 lesz.
3. lépés. Elimináljuk a j . oszlop nem nulla elemeit [*elemi sor transzformáció*].
4. lépés. Növeljük az i és j indexek értékét 1-gyel, amíg $i < m$ és $j < n$,
különben **STOP**.

Menjünk az 1. lépésre. ■

A **Gauss**-Jordan eliminációs módszer leáll miután az utolsó sort vagy oszlopot megvizsgálta. Az eredmény egy *redukált sor lépcsős mátrix*.

A Gauss-Jordan eliminációs módszer **leállási kritériumai**: (i) megoldja a feladatot, vagy (ii) talál egy ellentmondásos egyenletet.

Tétel. [Edmonds, 1967] Lineáris egyenletrendszerek, **Gauss–Jordan eliminációs módszerrel**, erősen polinomiális időben megoldhatók, azaz $\mathcal{O}(m^2n)$ az algoritmus aritmetikai komplexitása.

Gauss-Jordan eliminációs algoritmus: alkalmazása

Feladat. [Dr. Zoran Stojaković, *Lineáris Algebra, II. füzet, fordította: Petković Zoltán, okl. mat., Szabadka, 1982, 159. oldal, Kidolgozott feladatok, 1. módosítása.*]

Az a paraméter mely értékeire lesz megoldható az alábbi lineáris egyenletrendszer?

$$x + y + 2z = 1$$

$$x - 2y + 2z = 2$$

$$x + 4y + 2z = a$$

Megoldás.

x	y	z	b
1	1	2	1
1	-2	2	2
1	4	2	a

x

x	y	z	b
1	1	2	1
0	-3	0	1
0	3	0	a-1

x

x	y	z	b
1	1	2	1
0	-3	0	1
0	0	0	a

Ha $a = 0$ akkor a lineáris egyenletrendszer **megoldható** !

x

x	y	z	b
1	1	2	1
0	1	0	-1/3

x

x	y	z	b
1	0	2	4/3

 y

x	y	z	b
0	1	0	-1/3

általános megoldás

$$x = 4/3 - 2z$$

$$y = -1/3$$

Mit mondhatunk ha az $a \neq 0$ teljesül?

Ellentmondásos lineáris egyenletrendszer: elemzés

Legyen

$$\mathbf{a}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}, \mathbf{a}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ -2 \\ 4 \end{pmatrix}, \mathbf{a}_3 = \begin{pmatrix} 2 \\ 2 \\ 2 \end{pmatrix}, \mathbf{b} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ a \end{pmatrix}, \text{ ekkor } x\mathbf{a}_1 + y\mathbf{a}_2 + z\mathbf{a}_3 = \mathbf{b}$$

a lineáris egyenletrendszer vektor alakja. Ha az $a \neq 0$ akkor a \mathbf{b} vektor nem állítható elő az $\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \mathbf{a}_3$ vektorok lineáris kombinációjaként.

Az $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ egyenlet adatait az alábbi módon foglalhatjuk *teljes pivot táblába*

	\mathbf{a}_1	\mathbf{a}_2	\cdots	\mathbf{a}_n	\mathbf{b}	\mathbf{e}_1	\mathbf{e}_2	\cdots	\mathbf{e}_m
\mathbf{e}_1	a_{11}	a_{12}	\cdots	a_{1n}	b_1	1	0	\cdots	0
\mathbf{e}_2	a_{21}	a_{22}		a_{2n}	b_2	0	1		0
\vdots	\vdots	\vdots		\vdots	\vdots	\vdots	\vdots		\vdots
\mathbf{e}_m	a_{m1}	a_{m2}	\cdots	a_{mn}	b_m	0	0	\cdots	1

$$\begin{array}{|c|c|c|c|c|c|c|} \hline x & y & z & b & & & \\ \hline 1 & 1 & 2 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ \hline 1 & -2 & 2 & 2 & 0 & 1 & 0 \\ \hline 1 & 4 & 2 & a & 0 & 0 & 1 \\ \hline \end{array} \times \begin{array}{|c|c|c|c|c|c|c|} \hline x & y & z & b & & & \\ \hline 1 & 1 & 2 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ \hline 0 & -3 & 0 & 1 & -1 & 1 & 0 \\ \hline 0 & 0 & 0 & a & -2 & 1 & 1 \\ \hline \end{array} \mathbf{u}$$

kompozíciós tulajdonság: $\mathbf{u}^T A = \mathbf{u}^T [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \mathbf{a}_3] = (0 \ 0 \ 0)$, $\mathbf{u}^T \mathbf{b} = a$, [ortogonalitási tétel]

Rouché–Kronecker–Capelli lemma: bizonyítás

Rouché-Kronecker-Campelli lemma. Az (\mathcal{E}_1) és (\mathcal{E}_2) közül pontosan az egyik oldható meg:

$$(\mathcal{E}_1) \quad A\mathbf{x} = \mathbf{b};$$

$$(\mathcal{E}_2) \quad \mathbf{y}^T A = \mathbf{0}, \quad \mathbf{y}^T \mathbf{b} = 1.$$

Bizonyítás. A kettő egyszerre nem állhat fenn (indirekt bizonyítás):

$$A\mathbf{x} = \mathbf{b} \text{ megszorozzuk } \mathbf{y}^T \text{ ekkor } 0 = \mathbf{0}^T \mathbf{x} = (\mathbf{y}^T A) \mathbf{x} = \mathbf{y}^T (A\mathbf{x}) = \mathbf{y}^T \mathbf{b} = 1$$

Alkalmazzuk a *Gauss–Jordan eliminációs módszert* a lineáris egyenletrendszerre.

1. megállási kritérium: az $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ egy megoldását kapjuk.

2. megállási kritérium: ekkor találtunk egy ellentmondásos egyenletet (pl. a j . egyenlet legyen ellentmondásos), azaz $0x_1 + 0x_2 + \dots + 0x_n = b_j$, ahol a $b_j \neq 0$. Pivotaljunk a b_j elemen, ekkor az alábbi teljes pivot táblát (*teljes bázis táblát*) nyerjük:

	J	b	I
\mathcal{J}''_B	$\begin{matrix} 1 & & & \\ & \ddots & & \\ & & 1 & \\ & & & \ddots \\ & & & & 1 \end{matrix}$		0
b	0 ... 0	0 ... 0	1
\mathcal{I}''_B	0	0	$\begin{matrix} & & & 1 \\ & & & & \ddots \\ & & & & & & 1 \end{matrix}$
	\mathcal{J}''_B	$\bar{\mathcal{J}}''_B$	$\bar{\mathcal{I}}''_B$

Lineáris egyenletrendszer: összefoglaló

- Megoldhatóság: Rouché–Kronecker–Capelli lemma
- Megoldási módszer: Gauss–Jordan eliminációs algoritmus
- Megoldási módszer komplexitása [elméleti hatékonyság]: $\mathcal{O}(m^2n)$
- Megoldási módszer alkalmazási területei: mátrix inverz kiszámítása, lineáris függetlenség eldöntése, stb.
- Megoldási módszer numerikus tulajdonságai, számítógépes hatékonysága, stb.

Farkas lemma

Farkas lemma, 1894. Az alábbi két *lineáris egyenlőtlenségrendszer* közül pontosan az egyik oldható meg:

$$\left. \begin{array}{l} A\mathbf{x} = \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \geq \mathbf{0} \end{array} \right\} (\mathcal{R}_1)$$

$$\left. \begin{array}{l} \mathbf{y}^T A \leq \mathbf{0} \\ \mathbf{y}^T \mathbf{b} = 1 \end{array} \right\} (\mathcal{R}_2)$$

ahol $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ mátrix, $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$ vektor. Az ismeretlenek n illetve m elemű vektorai az \mathbf{x} és \mathbf{y} .

Farkas Gyula (1847–1930)

- Farkas Gyula (1847 – 1930)
- Haár Alfréd (1885 – 1933)
- Hermann Minkowski (1864 – 1909)
- lineáris egyenlőtlenség rendszerek megoldhatósága
- konvex testek elmélete
- mechanikai egyensúlyelmélet
- lineáris programozás, mátrix játékok

Példa: lineáris egyenlőtlenségrendszerek megoldása?

Oldjuk meg az alábbi feladatot:

$$\begin{array}{rcccccc}
 x_1 & -x_2 & +x_3 & +2x_4 & +x_5 & & = & 0 \\
 & & & x_3 & +3x_4 & +3x_5 & +x_6 & = & 5 \\
 2x_1 & -2x_2 & +x_3 & +x_4 & -x_5 & -x_6 & & = & -5
 \end{array}$$

ahol $x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6 \geq 0$.

x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
1	-1	1	2	1	0	0
0	0	1	3	3	1	5
2	-2	1	1	-1	-1	-5

x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
1	-1	1	2	1	0	0
0	0	1	3	3	1	5
0	0	-1	-3	-3	-1	-5

x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
1	-1	1	2	1	0	0
0	0	1	3	3	1	5
0	0	0	0	0	0	0

x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
1	-1	0	-1	-2	-1	-5
0	0	1	3	3	1	5
0	0	0	0	0	0	0

x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
1	-1	0	-1	-2	-1	-5
0	0	1	3	3	1	5

A Gauss-Jordan eliminációs módszerrel lineáris egyenlőtlenségrendszert nem (feltétlenül) lehet megoldani.

Lineáris egyenlőtlenségrendszerek megoldása: elemzés

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
x_1	1	-1	0	-1	-2	-1	-5
x_3	0	0	1	3	3	1	5

$\mathbf{a}^{(1)}$ Megengedett bázis megoldás:

$\mathbf{a}^{(2)}$ $\tilde{\mathbf{x}}^T = (0 \ 5 \ 5 \ 0 \ 0 \ 0)$

	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	b
x_2	-1	1	0	1	2	1	5
x_3	0	0	1	3	3	1	5

$\mathbf{t}^{(1)}$ pivot tábla bázis indexei $J_B = \{2, 3\}$ és

$\mathbf{t}^{(2)}$ nem bázis indexei $J_N = \{1, 4, 5, 6\}$

Bázis táblák tulajdonsága: ortogonalitás

$$\mathbf{t}_1^T = (-1 \ -1 \ 0 \ 0 \ 0 \ 0), \quad \mathbf{t}_4^T = (0 \ 1 \ 3 \ -1 \ 0 \ 0), \quad \mathbf{t}_5^T = (0 \ 2 \ 3 \ 0 \ -1 \ 0), \quad \mathbf{t}_6^T = (0 \ 1 \ 1 \ 0 \ 0 \ -1).$$

Bármely $j \in J_N$ és $i = 1, 2$ esetén $\mathbf{t}_j^T \mathbf{a}^{(i)} = 0$ és $\mathbf{t}_j^T \mathbf{t}^{(i)} = 0$. Sőt $A \mathbf{t}_j = \mathbf{0}$.

Ortogonalitási tétel. Tetszőleges $\{\mathbf{a}_j \mid j \in \mathcal{J}\}$ vektorrendszerhez tartozó B' és B'' bázisokra, és indexhalmazaikra $\mathcal{J}_{B'}$ és $\mathcal{J}_{B''}$, igaz a következő összefüggés

$$\mathbf{t}'^{(i)T} \mathbf{t}''_j = 0, \quad \forall i \in \mathcal{J}_{B'} \text{ és } \forall j \in \mathcal{J}_{B''}. \quad \bullet$$

Új megoldás előállítás: $\mathbf{x}^+ = \tilde{\mathbf{x}} + \lambda \mathbf{t}_j \geq \mathbf{0}$, alkalmas $\lambda \in \mathbb{R}$.

A $j = 6$ esetén $5 + \lambda \geq 0$, $-\lambda \geq 0$ egyenlőtlenségekhez jutunk, azaz $\lambda \in [-5, 0]$ esetén az \mathbf{x}^+ megengedett megoldása a lineáris egyenlőtlenségrendszernek.

Lineáris egyenlőtlenségrendszerek vizsgálata

Az $\{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_n, \mathbf{b}\}$, $\{\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_m\} \subset \mathbb{R}^m$ vektorok és $\mathcal{J} = \{1, 2, \dots, n\}$, $\mathcal{I} = \{\hat{1}, \hat{2}, \dots, \hat{m}\}$ index halmazok.

Farkas-Minty típusú lemma. Az alábbi két rövid bázis tábla közül pontosan az egyik állhat elő:

	\mathcal{J}'_B	b	\mathcal{I}'_B
\mathcal{J}'_B		\oplus \vdots	
\mathcal{I}'_B	0	\oplus 0 \vdots 0	

	\mathcal{J}''_B	\mathcal{I}''_B
\mathcal{J}''_B		
b	$\ominus \dots \ominus$	
\mathcal{I}''_B	0	

Bizonyítás. A két tábla egyszerre nem állhat fenn: indirekt bizonyítás.

	\mathcal{J}'_B	\mathcal{J}'_B	b	\mathcal{I}'_B	\mathcal{I}'_B
$\mathbf{t}'_b =$	$\oplus \dots \oplus$	0 ... 0	-1	0 ... 0	0 ... 0
$\mathbf{t}''_b =$	$\ominus \dots$	\ominus	1	* ...	*
	\mathcal{J}''_B			\mathcal{I}''_B	

Ekkor a $0 = (\mathbf{t}'_b)^T \mathbf{t}''_b = -1 + \ominus < 0$, de ez ellentmond az ortogonalitási tételnek.

Farkas-Minty típusú lemma bizonyítása

A két tábla közül az egyik fennáll: cseréljünk ki annyi e_i (bázis) vektort a_j vektorral, amennyit csak lehet. Ha leáll ez az eljárás, akkor vagy még a \mathbf{b} vektort is bevonhatjuk a bázisba (2. tábla speciális esete teljeseül), vagy az alábbi táblához jutunk (előző lemma 1. táblája).

	$\tilde{\mathcal{J}}_B$	b	$\tilde{\mathcal{I}}_B$
\mathcal{J}_B		* ⋮ *	
\mathcal{I}_B	0	0 ⋮ 0	

Criss-cross algoritmus. [Klafszky E. és Terlaky T., *Pivot technika szerepe a lineáris algebra néhány alapvető tételének a bizonyításában*, *Alk. Mat. Lapok*, 14 (1989) 425-448.]

$[b \notin \mathcal{J}_B]$ Ha a \mathbf{b} oszlopában a \mathcal{J}_B indexekhez tartozó együtthatók között csupa nemnegatív szám van akkor az első táblát kaptuk. Különbön legyen $r = \min \{i \in \mathcal{J}_B : t_{ib} < 0\}$ és pivotáljunk a t_{rb} elemen. A \mathbf{b} vektor bekerül a bázisba, és az \mathbf{a}_r vektor távozik.

$[b \in \mathcal{J}_B]$ Ha a \mathbf{b} sorában a $\tilde{\mathcal{J}}_B = \mathcal{J}_N$ indexekhez tartozó együtthatók között csupa nempozitív szám van akkor a második táblát kaptuk. Különbön legyen $s = \min \{j \in \mathcal{J}_N : t_{bj} > 0\}$ és pivotáljunk a t_{bs} elemen. A \mathbf{b} vektor távozik a bázisból, és az \mathbf{a}_s vektor belép. •

Az eljárás a kívánt két eset valamelyikével ér véget, ha egyáltalán leáll. (Ha nem áll le, akkor azt mondjuk, hogy ciklizál az eljárás, mert véges sok bázisunk van és így legalább egy végtelen sokszor visszatér.) Azt kell igazolnunk, hogy a Criss-cross algoritmus véges.

Farkas lemma bizonyítása

Azt, hogy az (\mathcal{R}_1) és (\mathcal{R}_2) lineáris egyenlőtlenségrendszereknek egyszerre nem lehet megoldása már beláttuk.

Az **egyik megoldható**: alkalmazzuk az előző Farkas-Minty lemmát az $\{\mathbf{a}_1, \mathbf{a}_2, \dots, \mathbf{a}_n, \mathbf{b}\}$ vektorrendszerre.

1. tábla: $\sum_{i \in \mathcal{J}_B} t_{ib} \mathbf{a}_i = \mathbf{b}$, ahol $t_{ib} \geq 0$. Ekkor $x_i = t_{ib}$, $i \in \mathcal{J}_B$ és $x_j = 0$, $j \in \bar{\mathcal{J}}_B$.

2. tábla: a teljes pivot tábla a következő alakú

	\mathcal{J}	b	\mathcal{I}
\mathcal{J}_B''	$\begin{matrix} 1 & & & \\ & \ddots & & \\ & & 1 & \\ & & & \ddots \\ & & & & 1 \end{matrix}$		0
b	0 ... 0	\ominus ... \ominus	1
\mathcal{I}_B''	0	0	1 ... 1
	\mathcal{J}_B''	$\bar{\mathcal{J}}_B''$	$\bar{\mathcal{I}}_B''$

Legyen $y_i = t_{bi}$ ahol $i \in \mathcal{I}$. A kompozíciós tulajdonság alapján az \mathbf{y} megoldja a 2. rendszert. ●

Lineáris programozási feladatpár

A *lineáris programozási primál* és *duál* feladatok legyenek a következő alakban adottak

$$\left. \begin{array}{l} \min \quad \mathbf{c}^T \mathbf{x} \\ A\mathbf{x} \quad = \quad \mathbf{b} \\ \mathbf{x} \quad \geq \quad \mathbf{0} \end{array} \right\} (P) \qquad \left. \begin{array}{l} \max \quad \mathbf{b}^T \mathbf{y} \\ A^T \mathbf{y} \quad \leq \quad \mathbf{c} \end{array} \right\} (D)$$

ahol $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $\mathbf{c}, \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$ és $\mathbf{y}, \mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$. Az általánosság korlátozása nélkül feltehető, hogy $\text{rang}(A) = m$.

Legyen a *primál* illetve a *duál megengedett megoldások* halmaza rendre

$$\mathcal{P} := \{\mathbf{x} \in \mathbb{R}_{\oplus}^n \mid A\mathbf{x} = \mathbf{b}\} \quad \text{és} \quad \mathcal{D} := \{(\mathbf{y}, \mathbf{s}) \in \mathbb{R}^{m+n} \mid A^T \mathbf{y} + \mathbf{s} = \mathbf{c}, \mathbf{s} \geq \mathbf{0}\}.$$

Gyenge dualitás tétel. Legyenek adottak a (P) és (D) feladatok. Ekkor bármely $\mathbf{x} \in \mathcal{P}$ és $\mathbf{y} \in \mathcal{D}$ esetén $\mathbf{c}^T \mathbf{x} \geq \mathbf{b}^T \mathbf{y}$ és egyenlőség pontosan akkor áll fenn, ha $\mathbf{x}^T \mathbf{s} = 0$, ahol $\mathbf{s} = \mathbf{c} - A^T \mathbf{y}$.

A *primál* illetve a *duál optimális megoldások halmaza* a

$$\mathcal{P}^* := \{\mathbf{x}^* \in \mathcal{P} : \mathbf{c}^T \mathbf{x}^* \leq \mathbf{c}^T \mathbf{x}, \forall \mathbf{x} \in \mathcal{P}\}, \quad \text{és} \quad \mathcal{D}^* := \{\mathbf{y}^* \in \mathcal{D} : \mathbf{b}^T \mathbf{y}^* \geq \mathbf{b}^T \mathbf{y}, \forall \mathbf{y} \in \mathcal{D}\}.$$

Gyenge equilibrium tétel. Legyenek adottak a (P) és (D) feladatok. Legyen továbbá $\bar{\mathbf{x}} \in \mathcal{P}$ és $\bar{\mathbf{y}} \in \mathcal{D}$, amelyek esetén $\mathbf{c}^T \bar{\mathbf{x}} = \mathbf{b}^T \bar{\mathbf{y}}$ ekkor $\bar{\mathbf{x}} \in \mathcal{P}^*$ és $\bar{\mathbf{y}} \in \mathcal{D}^*$.

Lineáris programozás: optimalitási feltételek

Erős dualitás tétel. Ha a $\mathcal{P} \neq \emptyset$ és a $\mathcal{D} \neq \emptyset$ akkor a $\mathcal{P}^* \neq \emptyset$ és a $\mathcal{D}^* \neq \emptyset$ •

Az *optimalitási kritériumok*, a gyenge dualitás tétel alapján, az alábbi formában írhatók

$$\begin{array}{rcll} & Ax & = & \mathbf{b}, & \mathbf{x} \geq \mathbf{0}, \\ A^T \mathbf{y} + & & \mathbf{s} & = & \mathbf{c}, & \mathbf{s} \geq \mathbf{0}, \\ -\mathbf{b}^T \mathbf{y} + & \mathbf{c}^T \mathbf{x} & \leq & 0. & \end{array}$$

Az utolsó feltétel erősebb formában:

$$\mathbf{c}^T \mathbf{x} - \mathbf{b}^T \mathbf{y} = 0 \iff \mathbf{x}^T \mathbf{s} = 0 \iff \mathbf{x} \mathbf{s} = \mathbf{0}.$$

Lineáris programozás *optimalitási feltételei lineáris egyenlőtlenség rendszerre* vezetnek.

L. V. Kantorovich (1912 – 1986) [lineáris programozási modellt vezetett be termelés tervezésére, 1939], és T. C. Koopmans (1910 – 1985) [erőforrások optimális felhasználása a termelésben, 1942] közgazdasági Nobel-émlékdíj, 1975.

Neumann János (1903 – 1957) mátrix játékok alaptétele (1928), lineáris programozás erős dualitás tétele, dualitás elmélete.

Lineáris programozás: algoritmusok

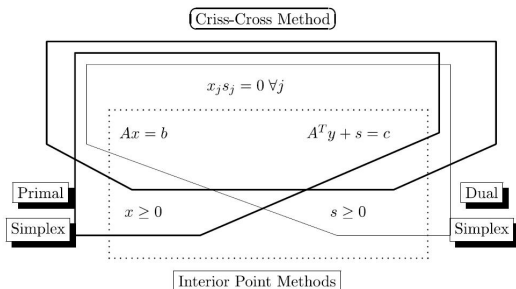

Fig. 1. Characteristics of algorithms for LO.

- pivot módszerek: szimplex algoritmus, criss-cross algoritmus, MBU szimplex algoritmus, Magyar-módszer
- belsőpontos módszerek: projektív skálázású algoritmus, affin skálázású algoritmus, büntetőfüggvényes algoritmusok, útkövető algoritmusok
- külsőpontos módszer: ellipszoid algoritmus

Lineáris programozás: kutatók

A képeken szereplő kutatók:

- **1. kép:** Klafszy és tanítványai 1994-ben Ann Arborban a 15. ISMP konferencián: Kas Péter, Klafszy Emil, Terlaky Tamás
- **2. kép:** Georg B. Dantzig és Leonyid G. Hacsján a Stanford Egyetemen
- **3. kép:** Naredra K. Karmarkar

Lineáris programozás: algoritmusok

- George B. Dantzig (1914 – 2005), lineáris programozás, szimplex módszer (1947, 1951), lineáris programozás alkalmazása
- Ragnar A. K. Frisch (1895 – 1973), multiplex algoritmus [logaritmikus barrier módszer] (1957)
- Ilija Dikin, affin skálázású belsőpontos algoritmus (1967)
- Leonid G. Khachiyan (1952 – 2005), ellipszoid módszer (1979)
- Narendra K. Karmarkar (1957 –), projektív skálázású belsőpontos algoritmus (1984)
- Terlaky Tamás (1955 –), criss-cross algoritmus (1984), MBU szimplex algoritmus (1994), magyar módszer (1991), belsőpontos algoritmusok
- ...
- pivot algoritmusok: szimplex algoritmus, criss-cross algoritmus, MBU szimplex algoritmus, ... – végesek, exponenciális lépésszámúak
- belsőpontos algoritmusok: projektív skálázású algoritmus, affin skálázású algoritmus, útkövető algoritmus, büntetőfüggvényes algoritmus, ... – rövid lépéses $\mathcal{O}(L n^3)$; hosszú lépéses $\mathcal{O}(L n^{3.5})$ algoritmusok
- külsőpontos algoritmus: ellipszoid módszer $\mathcal{O}(L n^4)$

Lineáris egyenlőtlenségrendszer: algoritmusok

- J. B. Joseph Fourier (1768 – 1830) és Theodore S. Motzkin (1908 – 1970), Fourier–Motzkin eliminációs módszer (1826, 1936)
- G.B. Dantzig, szimplex módszer elsőfázis feladat (1951)
- Klafszky Emil (1934 – 2009), Terlaky Tamás criss–cross algoritmus (1991)
- F. Bilen, Csizmadia Zs. és Illés T., MBU szimplex algoritmus (2007)
- ...

- Fourier–Motzkin eliminációs módszer (1826, 1936) – véges, kétszer exponenciális algoritmus.
- Szimplex algoritmus, criss–cross algoritmus, MBU szimplex algoritmus – véges, exponenciális algoritmus.
- Gyakorlatban hatékony módszerek: szimplex algoritmus, MBU szimplex algoritmus.

Lineáris programozás: szimplex módszer

A lineáris programozási *primál* feladata

$$\min \mathbf{c}^T \mathbf{x} \text{ feltéve, hogy } \mathbf{Ax} = \mathbf{b}, \mathbf{x} \geq \mathbf{0}$$

ahol $\mathbf{A} \in \mathbb{R}^{m \times n}$, $\mathbf{c}, \mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$ és $\mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$. Továbbá feltehető, hogy $\text{rang}(\mathbf{A}) = m$. Az A_B megengedett bázishoz tartozó teljes pivot tábla a következő:

$A_B^{-1}A$	$A_B^{-1}\mathbf{b}$
$\mathbf{c}^T - \mathbf{c}_B^T A_B^{-1}A$	$-\mathbf{c}_B^T A_B^{-1}\mathbf{b}$

